

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0047 van 7 maart 2012
in de zaak 1112/0033/SA/3/0051

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Hendrik BOSMANS
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 27 bus 8
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Floris SEBREGHTS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 6 september 2011 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 4 oktober 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 7 juli 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat van 21 maart 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de vergunning voorwaardelijk verleend voor het verkavelen van een terrein.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 februari 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hendrik BOSMANS die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Olivier VERHULST die loco advocaat Floris SEBREGHTS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een op 30 november 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 14 december 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 29 november 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat een aanvraag in voor een vergunning voor "*verkavelen van een terrein in twee loten*".

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan 'Antwerpen', gelegen in woonpark. De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 20 oktober 1953 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 6, 'Voshol', meer specifiek in een zone voor vrijstaande ééngezinswoningen.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling. De percelen zijn wel getroffen door een rooilijn [REDACTED] van 2 juni 1968.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 20 januari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De dienst Wonen-Vlaanderen, afdeling Antwerpen brengt op 21 januari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 1 juli 2011 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat verleent op 21 maart 2011 een verkavelingsvergunning, onder voorwaarden aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Artikel 4.1.8 en 4.2.1 van het Decreet grond- en pandenbeleid bepaalt dat voor verkavelingen met een grondoppervlakte van meer dan 5000m², ongeacht het aantal loten, van rechtswege een last verbonden wordt.

Voor het sociaal woonaanbod wordt een last van 10% opgelegd berekend op 2 loten en voor het bescheiden woonaanbod een last van 20% verminderd met het percentage van het sociaal woonaanbod bepaalt in het gemeentelijk reglement sociaal wonen.

Aangezien de loten gelegen zijn in woonpark en de sociale last hier niet kan gerealiseerd worden, vraagt de verkavelaar om de last uit te voeren door middel van storting.

Overeenkomstig artikel 4.1.19 en 4.2.8 stemt de gemeente in dat de verkavelaar de last geheel uitvoert door middel van de storting van de bijdragen ten bate van het gemeentelijk sociaal en bescheiden woonaanbod. Deze bijdragen moeten voldaan zijn voordat er tot verkoop van de kavels kan overgegaan worden en voordat er een stedenbouwkundige vergunning kan afgeleverd worden.

...

Gunstig op voorwaarde dat:

1) de voorwaarden vermeld in het advies van 2011-01-20 van het Agentschap voor Natuur en Bos worden nageleefd;

2) de kavels slechts te koop worden gesteld nadat de vereiste sociale bijdragen in de gemeentekas gestort zijn en de vereiste tussenkomsten betaald zijn aan IMEA en Integan.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 10 mei 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 4 juli 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 5 juli 2011, beslist de verwerende partij op 7 juli 2011 om het beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning voorwaardelijk te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Momenteel wordt een verkaveling beoogd van 2 loten, weliswaar met een totale oppervlakte van meer dan 0,5ha.

Indien we de sociale last moeten bepalen, is dus artikel 9 van het sociaal reglement van de gemeente van toepassing. Volgens dit artikel dient een sociale last van één eenheid opgelegd. Hetgeen dus 1 lot betreft. 1 lot uit een verkaveling bestaande uit 2 loten, is

echter 50%. Deze 50% is dan weer in strijd met artikel 4.1.8 van het grond- en pandendecreet (last tussen de 10% en de 20%). Vermits de hogere norm (het grond- en pandendecreet) primeert op een lagere norm (het sociaal reglement), dient de hogere norm gerespecteerd. 10% van de verkaveling is echter geen volledig lot. Noch een afronding naar boven (1 lot, dus 50%) noch een afronding naar beneden (0 loten, dus 0%) is een optie, vermits deze eveneens buiten de 'vork' vallen, zoals bepaald in artikel 4.1.8.

De last is in dit geval dus niet uitvoerbaar.

Een oplossing zou erin kunnen bestaan om de verkavelaar te vragen een project in te dienen volgens hogergenoemde normen. Dit zou betekenen een verkaveling met meerdere loten. Deze optie is echter vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening van de plaats niet aanvaardbaar: een verdichting op deze locatie strijdt met ordening in omgeving waar uitsluitend percelen met een dergelijke aanzienlijke omvang voorkomen, bebouwd met ruime vrijstaande villa's en met een parkachtig karakter.

Bovendien worden er in de bepalingen van het BPA opgelegd dat de gemiddelde kavelbreedte aan de zijde van de [REDACTED] minimum 45m dient te bedragen en dient de bouwzone voor hoofdgebouwen minstens 500m² groot te zijn, wat impliceert dat het voorzien van kleine kavels niet gewenst is.

Er dient derhalve geconcludeerd dat een verkaveling (hetzij een verkaveling bestaande uit 2 loten hetzij een verkaveling bestaande uit meerdere loten) op deze locatie dus niet uitvoerbaar is ofwel vanuit het grond- en pandendecreet ofwel vanuit het oogpunt van de goede ordening van de plaats en meer bepaald met artikel 4.3.1 van de VCRO.

Uit het gemeentelijk dossier blijkt dat de gemeente akkoord is met een uitzonderlijke bijdrageregeling. De gemeente heeft het bedrag van de sociale last van 49.640 euro opgelegd, vermits dit bedrag overeenkomt met de last van 50%. Zoals hierboven reeds uiteengezet is dit in strijd met artikel 4.1.8 van het grond- en pandendecreet. Hoewel de uitzonderlijke bijdrage-regeling eveneens uitgaat van 'eenheden', lijkt ene billijke oplossing eruit te bestaan, om het effectieve percentage (10% op de twee kavels, dus 20%) te nemen als sociale last.

Dezelfde redenering kan eveneens gevolgd worden voor de bescheiden last. Deze werd door de gemeente vastgesteld op 33.400 euro, wat ook met één 'eenheid' werd vermenigvuldigt. Ook hier geldt dat dit in strijd is met artikel 4.1.8 van het grond- en pandendecreet. Ook hier lijkt het een billijke oplossing om het effectieve percentage (20 op de twee kavels verminderd met het percentage van het sociaal woonaanbod, zijnde 20%, dus ook 20%) te nemen voor de bescheiden last.

Op deze manier kan toch worden voldaan aan artikel 4.1.8 en wordt eveneens een bijdrage aan het sociale beleid verwezenlijkt.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Vanuit ruimtelijk standpunt is er geen bezwaar om het terrein zodanig te oriënteren dat de twee nieuwgevormde loten gericht zijn naar de [REDACTED] i.p.v. naar de [REDACTED]. De percelen passen zich zowel qua vorm als qua grootte in de omgeving in. De toetsing van de verkavelingsvoorschriften gebeurde aan de hand van het BPA. Aangezien deze in overeenstemming met de voorschriften van het BPA zijn, kan geconcludeerd worden dat ook de goede ruimtelijke ordening hier niet in het gedrang komt.

...

Vergunning wordt verleend overeenkomstig de voortgebrachte plannen, onder volgende voorwaarden:

- Een sociale last van 9.982 euro en een bescheiden als van 6.680 euro wordt opgelegd. Deze bijdragen moeten voldaan zijn voordat er tot verkoop van de kavels kan overgegaan worden en voordat er een stedenbouwkundige vergunning kan afgeleverd worden. Dit geldt eveneens voor de bijdrage in de voorzieningen van IMEA en Integan.*
- De voorwaarden van het advies d.d. 20/01/2011 van het Agentschap Natuur en Bos dienen strikt nageleefd te worden.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft met een aangetekende zending van 27 augustus 2011 een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Dit dossier is gekend bij de Raad onder rolnummer 1112/0009/A/2/0006.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partij niet aantoont dat het verzoekschrift tijdig werd ingediend.

Beoordeling door de Raad

1.

De bestreden beslissing werd, zoals blijkt uit het attest van aanplakking, op 12 augustus 2011 aangeplakt conform artikel 4.7.23, §4 VCRO. Het voorliggende beroep, ingesteld met een ter post aangetekende zending van 6 september 2011, is dan ook tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO, zoals dit gold op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen.

2.

Volledigheidshalve wenst de Raad nog op te merken dat de tussenkomende partij, opdat zij met goed gevolg de tijdigheid van de vordering zou kunnen betwisten, wordt verondersteld haar beweringen voldoende waarachtig te maken en desgevallend te staven middels de nodige dienstige stukken. Het volstaat bijgevolg niet, zoals de tussenkomende partij doet, zonder meer te beweren dat de verzoekende partij de tijdigheid van haar beroep niet aantoont.

In zoverre de opmerking van de tussenkomende partij al kan beschouwd worden als een exceptie, kan deze niet aangenomen worden.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft haar belang bij het voorliggende beroep als volgt:

“
...

Volgens de plannen die thans voorliggen zouden deze twee toekomstige huizen het villabeeld in de naaste omgeving ernstig verstoren, hetgeen zeker tot waardevermindering en verlies van aanzien van de thans bestaande eigendommen zou leiden.

...

Volgens de thans voorliggende plannen zou het huisnummer van de twee toekomstige huizen zich situeren in de [REDACTED]. Dit zou voor gevolg hebben dat het eigendom van de verzoekende partij het nummer 1B zou krijgen, hetgeen de indruk geeft dat het eigendom van verzoekende partij een annex of aanhangsel is van de twee toekomstige huizen, wat opnieuw tot waardevermindering en verlies van aanzien van het thans bestaande eigendom zou leiden.

...”

2.

De tussenkomenende partij betwist het rechtens vereiste belang van de verzoekende partij. Zij stelt dat de verzoekende partij haar hinder en nadelen niet aantoot en dat het louter beschikken over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed in de nabijheid, haar niet het vereiste belang verschaft. Bijkomend wijst de tussenkomenende partij er op dat het wijzigen van de huisnummering een bevoegdheid is van de gemeente en niet is opgenomen in de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

De verzoekende partij kan in het licht van het voorgaande niet bijgetreden worden wanneer zij enerzijds lijkt aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast het perceel of de percelen waarop de bestreden beslissing slaat, haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partij te vermoeden.

3.

Anders dan de tussenkomende partij voorhoudt en anders dan het geval is met het oog op de toepassing van artikel 4.8.13 VCRO, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO evenwel niet dat de ingeroepen hinder en nadelen rechtstreeks voortvloeien uit de uitvoering van de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, ook uit het deel dat handelt over de middelen, dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De Raad weerhoudt de eventuele waardevermindering van haar eigendom. Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

De door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de uitvoering van de bestreden vergunningsbeslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou opleveren zodat ze dient geschorst te worden in afwachting van de vernietiging ervan.

...”

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het door de verzoekende partij ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel dan ook niet te betwisten.

De tussenkomende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Het enige aspect waarnaar verzoekende partij verwijst, de vermeende waardevermindering en het verlies van aanzien t.g.v. een hernummering, kan niet worden weerhouden als MTHEN. Het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen, hetzelfde geldt overigens voor de ernst ervan, moet voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf. Zoals reeds aangehaald is een hernummering geen rechtstreeks gevolg van het bestreden besluit. Het zou een mogelijk gevolg kunnen zijn van een beslissing die de gemeente binnen haar bevoegdheid in de

toekomst nog moet nemen. In elk geval is er dus geen rechtstreeks causaal verband tussen het voorgehouden nadeel en de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Wel dient de verzoekende partij aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van haar persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De Raad wenst voorts op te merken dat de verzoekende partij zich er niet toe kan beperken zonder meer te verwijzen naar ‘*hetgeen voorafgaat...*’ om met goed gevolg de gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing te benaarstigen. De Raad wordt niet verondersteld, ook niet ambtshalve, om het volledige verzoekschrift, laat staan de door de verzoekende partij neergelegde stukken, na te pluizen ten einde in voorkomend geval het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij vast te stellen.

Van een verzoekende partij mag dan ook verwacht worden dat zij voldoende concrete en precieze gegevens aanreikt die de Raad toelaten de aard, de omvang, de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel dat de verzoekende partij middels haar vordering tot schorsing wenst te voorkomen, daadwerkelijk te onderzoeken en te beoordelen. Deze vaststelling volstaat op zich om de gevorderde schorsing te verwerpen.

3.

Voorgaande vaststelling staat er niet aan in de weg dat de Raad met de tussenkomende partij dient vast te stellen dat zowel de waardevermindering van het pand van de verzoekende partij, evenals het gebeurlijke verlies van aanzien ingevolge een wijziging van de huisnummers de schorsing van de bestreden beslissing niet kennelijk zonder meer kunnen verantwoorden.

Zo kan de Raad de ernst en bijgevolg evenmin het moeilijk te herstellen karakter van door de verzoekende partij ingeroepen waardevermindering van haar woning bij gebrek aan concrete

gegevens niet onderzoeken. Dit laatste nog los van de vaststelling dat een financieel nadeel in beginsel, en zeker bij gebrek aan concrete gegevens, als herstelbaar dient aangemerkt te worden. In zoverre de verzoekende partij vreest aanzien te zullen verliezen ingevolge een wijziging van de huisnummers is de Raad van oordeel dat een dergelijk nadeel, zoals omschreven door de verzoekende partij, niet alleen niet rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing doch tevens het niveau van de loutere hypothese niet overstijgt en derhalve de vereiste ernst ontbeert.

De Raad wenst tot slot nog op te merken dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich bijgevolg geen nadeel voor de verzoekende partij oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.

2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0033/SA/2/0051.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 maart 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER